

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 2To/40/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3713010497
Dátum vydania rozhodnutia: 12. 11. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Peter Tóth
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2015:3713010497.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Petra Tótha a členov senátu JUDr. Jozefa Janíka a JUDr. Patrika Príbelského PhD., v trestnej veci proti obžalovanému M. S., vedenej pre prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods.2, ods.3 písm. c) Trestného zákona, o odvolaní obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Považská Bystrica zo dňa 20.01.2015, sp. zn. 2T/271/2013-112, na verejnom zasadnutí konanom dňa 12. novembra 2015, takto

r o z h o d o l :

Podľa § 321 odsek 1 písmeno d) Trestného poriadku z r u š u j e sa napadnutý rozsudok vo výroku o treste a spôsobe jeho výkonu.

Podľa § 322 ods. 3 Trestného poriadku sa

obžalovaný M. S. - nar. XX.X.XXXX v Y., trvale bytom
K. č. XXX, prechodne bytom X.
V., E. č. XXX

o d s u d z u j e :

Podľa § 207 ods.3 Tr. zákona, za použitia § 36 písm. l), písm.n) Tr. zákona, § 37 písm. h) Tr. zákona, § 38 ods.2, ods.3 Tr. zákona, § 42 ods.1 Tr. zákona na súhrnný trest odňatia slobody v trvaní 24 (slovom: dvadsaťštyri) mesiacov.

Podľa § 48 ods.2 písm. a) Tr. zákona sa obžalovaný pre výkon trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 42 ods.2 Tr. zákona súd zároveň z r u š u j e výrok o treste, ktorý bol obžalovanému uložený rozsudkom Okresného súdu Trenčín zo dňa 08.01.2015, sp. zn.: 3T/171/2013, ako aj všetky ďalšie výroky na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom Okresný súd Považská Bystrica (ďalej len súd I. stupňa) uznal obžalovaného M. S. za vinného zo spáchania prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods.2, ods.3 písm. c) Tr. zákona, na tom skutkovom základe, že

napriek tomu, že trestným rozkazom Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom sp. zn. 1T/124/2012, zo dňa 31.7.2012, právoplatným dňa 22.8.2012, bol uznaný vinným z prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, 3 písm. b) Tr. zák. s poukazaním na § 138 písm. b) Tr. zák., za čo mu bol uložený

trest odňatia slobody v trvaní jeden rok, ktorého výkon mu bol podmienenčne odložený na skúšobnú dobu v trvaní tri roky, v rámci ktorej mu bola uložená povinnosť uhradiť zameškané dlžné výživné, riadne a včas platiť súdom určené výživné a preukázateľne sa zamestnať alebo sa preukázateľne uchádzať o zamestnanie,

napriek tomu, že trestným rozkazom Okresného súdu Trenčín, sp. zn. 1T/89/2012, zo dňa 26.6.2012, právoplatným dňa 12.1.2013, bol uznaný vinným z prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 2 Tr. zák., za čo mu bol uložený trest odňatia slobody v trvaní šesť mesiacov, ktorého výkon mu bol podmienenčne odložený na skúšobnú dobu v trvaní jeden rok,

hoci bol podľa Zákona o rodine ako otec mal. M. S., nar. XX.X.XXXX, bytom u matky, povinný prispievať na jeho výživu, v období od januára 2012 do novembra 2012 sumou vo výške 100,- Eur mesačne, určenou v rámci predbežnej otázky podľa § 7 ods. 1 Tr. por. a v období od decembra 2012 podľa rozsudku Okresného súdu Považská Bystrica, sp. zn. 5P/42/2012, zo dňa 30.10.2012, právoplatného dňa 30.11.2012 sumou vo výške 100,- Eur mesačne, ktoré výživné mal poukazovať do 1. dňa mesiaci vopred matke dieťaťa X. N., bytom G., E. XXXX, okres K., plneniu vyživovacej povinnosti sa od januára 2012 úmyselne vyhýbal tým, že nikde riadne nepracoval, nepodnikal, na Úrade práce, sociálnych vecí a rodiny Nové Mesto nad Váhom sa ako uchádzač o zamestnanie nezaevidoval, finančné prostriedky o výške okolo 300,- Eur až 400,- Eur mesačne si zabezpečoval príležitostnými brigádami a tie použil výlučne pre vlastnú potrebu, z týchto na výživu svojho syna v Novom Meste nad Váhom, v Lednických Rovniach, okres Púchov a ani na inom mieste neprispel, čím mu za obdobie od januára 2012 do januára 2015 vznikol dlh na výživnom 1.300,- Eur, nakoľko časť dlhu uhradil.

Súd I. stupňa za to uložil obžalovanému podľa § 207 ods.3, § 38 ods.2, ods.3, § 36 písm. l), n) Tr. zákona trest odňatia slobody v trvaní 14 mesiacov, na výkon ktorého ho podľa § 48 ods.2 písm. a) Tr. zákona zaradil do ústavu s minimálnym stupňom stráženia.

Uvedený rozsudok napadol v zákonnej lehote odvolaním obžalovaný. V písomných dôvodoch odvolania uviedol, že v septembri 2014 vyplácal čiastku dlžného výživného vo výške 500,- € H. S., sumu 500,- € H. X. a sumu 2400,- € X. N.. V roku 2013 bol nezamestnaný a od 12.03.2014 má založenú živnosť. Daňové priznanie za rok 2014 nemá a preto nespĺňa v žiadnej banke podmienky na poskytnutie úveru, aby mohol zaplatiť dlžné výživné. Úver mu nebol poskytnutý ani v nebankových spoločnostiach. Nemohla mu pomôcť ani rodina. Súd mu nepovolil ani splácať dlžné výživné voči viacerým deťom formou splátok.

Preto obžalovaný navrhol, aby krajský súd zmenil napadnutý rozsudok, odsúdenie zrušil a pridilil mu splátkový kalendár na dobu 6 mesiacov, počas ktorej dlžné výživné zaplatí.

Verejné zasadnutie na rozhodnutie o odvolaní bolo vykonané v neprítomnosti obžalovaného, ktorý mal doručenie vykázané náhradným spôsobom - uložením zásielky na pošte.

Na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu zástupca krajského prokurátora uviedol, že navrhuje zrušiť rozsudok súdu I. stupňa vo výroku o treste a uložiť obžalovanému trest súhrnný vzhľadom na odsúdenie Okresným súdom Trenčín sp. zn.: 3T/171/2013. Odvolanie obžalovaného navrhol ako nedôvodné zamietnuť.

Krajský súd ako súd odvolací, na základe riadne a včas podaného odvolania obžalovaným - podľa § 317 odsek 1 Trestného poriadku preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Neopomenul pritom skúmať, či vec neobsahuje chyby odvolaním nevytýkané, ktoré by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 odsek 1 Trestného poriadku a dospel k záveru, že odvolanie obžalovaného je čiastočne dôvodné, i keď z iných dôvodov než sám v podanom odvolaní uvádzal.

Vo vzťahu k výroku o vine krajský súd uvádza, že súd prvého stupňa v rámci procesného postupu rešpektoval a dodržal všetky základné zásady trestného konania uvedené v § 2 Tr. por., najmä však zásady zákonného procesu - § 2 ods.7 Tr. por., práva na obhajobu - § 2 ods.9 Tr. por., voľného hodnotenia dôkazov - § 2 ods.12 Tr. por., i rovnosti strán (kontradiktórnosti) - § 2 ods.14 Tr. por. Krajský súd preto konštatuje, že súd prvého stupňa dospel k vyhlásenému rozsudku po bezchybnom procesnom postupe a v súlade so všetkými procesnými ustanoveniami, ktoré tento proces upravujú.

Zároveň bol správne zistený skutkový stav, na základe ktorého bola ustálená vina a skutok bol súdom správne právne kvalifikovaný. Vina obžalovaného je preukázaná v podstate jeho vlastným priznaním sa, ako i výpoveďou poškodenej X. N. a ostatnými listinnými dôkazmi tak, ako na to poukázal v napadnutom rozsudku už súd prvého stupňa. Napokon, obžalovaný uznanie viny v pravom zmysle slova ani nenamietal, aj v odvolaní len žiadal o poskytnutie času na úhradu výživného, súc si vedomý zanedbania svojej zákonnej povinnosti vyživovať svojho potomka.

V vzťahu k výroku o treste krajský súd uvádza, že súd I. stupňa uznal obžalovaného za vinného a uložil mu trest odňatia slobody v trvaní 14 mesiacov so zaradením do ústavu s minimálnym stupňom stráženia. V čase vyhlásenia rozsudku bol tento vo výroku o treste plne v súlade so zákonom a bol preto správny a zákonný.

Krajský súd však zistil, že v dobe medzi vyhlásením rozsudku a konaním verejného zasadnutia na rozhodnutie o odvolaní obžalovaného prišlo k zmene okolností významných pre uloženie trestu. Obžalovaný bol totiž rozsudkom Okresného súdu Trenčín sp. zn.: 3T/171/2013 zo dňa 08.01.2015 uznaný za vinného zo spáchania prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods.2, ods.3 písm. c) Tr. zákona, za čo mu bol uložený trest odňatia slobody v trvaní 18 mesiacov so zaradením do ústavu so stredným stupňom stráženia. Rozsudok nadobudol právoplatnosť v spojení s uznesením Krajského súdu v Trenčíne sp. zn.: 23To/29/2015 dňom 17.08.2015.

Aktuálnu trestnú činnosť obžalovaný páchal od januára 2012 do 20. januára 2015, pričom jednotlivé čiastky výživného mal poukazovať vždy do prvého dňa v mesiaci k rukám matky svojho dieťaťa. Z uvedeného je potom zrejmé, že aktuálnej trestnej činnosti sa dopustil skôr, než bol iným súdom, teda Okresným súdom Trenčín v konaní sp. zn.: 3T/171/2013 dňa 08.01.2015, odsúdený za iný trestný čin.

Z uvedených skutočností následne vyvstala s poukazom na ustanovenie § 42 ods.1 Tr. zákona potreba ukladať súhrnný trest a zároveň bol potrebné konštatovať s poukazom na § 321 ods.1 písm. d) Tr. poriadku, že pôvodným výrokom o treste v napadnutom rozsudku boli preto porušené ustanovenia Trestného zákona a to najmä § 38 a 42 ods.1, ods.2 Tr. zákona.

Krajský súd preto zrušil v napadnutom rozsudku výrok o treste odňatia slobody a spôsobe jeho výkonu a sám o treste nanovo rozhodol. U obžalovaného boli zistené dve poľahčujúce okolnosti podľa § 36 písm. l), písm. n) Tr. zákona, ako už bolo napokon konštatované v napadnutom rozsudku súdu prvého stupňa. Krajský súd zároveň zistil u obžalovaného priťažujúcu okolnosť podľa § 37 písm. h) Tr. zákona - spáchanie viacerých trestných činov - a to s poukazom na potrebu ukladania súhrnného trestu. Pomer poľahčujúcich a priťažujúcich okolností zostal oproti pôvodnému výroku o treste nezmenený, i naďalej prevažovali poľahčujúce okolnosti. Krajský súd preto znížil dolnú hranicu trestnej sadzby najprísnejšie trestného deliktu o jednu tretinu a trest ukladal v takto upravenom rozpätí.

Následne trest individualizoval ako trest súhrnný vo výmere 24 mesiacov. Keďže odvolanie podal len obžalovaný, musel krajský súd rešpektovať zásadu zákazu reformácie in peius. Vzhľadom na to možno uviesť, že v súvislosti s ukladaním súhrnného trestu bol potom vlastne novo ukladaný trest miernejší, než trest ukladaný pôvodne ako trest samostatný, pretože do celkovej výmery 24 mesiacov sa obžalovanému započíta i predtým uložený trest Okresným súdom Trenčín v konaní 3T/171/2013 v trvaní 18 mesiacov. Tým krajský súd de facto vyhovel i odvolaniu obžalovaného. S poukazom na zákaz reformácie in peius nemohol krajský súd už ani upraviť v skutku dĺžku doby páchania trestného činu.

Na výkon uloženého súhrnného trestu odňatia slobody zaradil krajský súd obžalovaného do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia, pretože v posledných 10 rokoch nebol vo výkone nepodmienečného trestu odňatia slobody pre úmyselný trestný čin.

Takto uložený trest považuje krajský súd za dostatočný z hľadiska naplnenia predpokladov individuálnej i generálnej prevencie i ochrany spoločnosti.

Námietky obžalovaného v tej časti, v ktorej žiadal o poskytnutie času na zaplatenie výživného, nevzhliadol krajský súd ako dôvodné. Od odsúdenia súdom prvého stupňa až do konania verejného

zasadnutia o odvolaní mal obžalovaný 10 mesiacov na to, aby svoj dlh na výživnom uhradil. Toto však neurobil a zročné výživné i naďalej neplatil.

Na základe vyššie uvedených skutočností a citovaných zákonných ustanovení odvolací súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovvej časti tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný riadny opravný prostriedok.